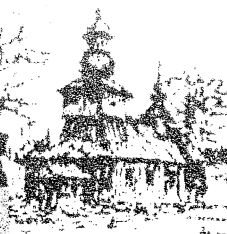

CRÓLOWA ANIOŁÓW

Wietrzno, 12.08. 2001 Nr 32 (288)

FAMILIARIS COSORTIO

Jan Paweł II

Domowe sanktuarium Kościoła

55. Głoszenie Ewangelii i przyjmowanie jej z wiarą osiąga pełnię w sprawowaniu sakramentów. Kościół, wspólnota wierząca i ewangelizująca, jest również ludem kapłańskim, przyodzianym w godność i uczestniczącym we władzy Chrystusa, Najwyższego Kapłana Nowego i Wiecznego Przymierza.

Także rodzina chrześcijańska jest włączona w Kościół, lud kapłański: poprzez sakrament małżeństwa, z którego wyrasta i z którego czerpie pokarm, jest stale ożywiana przez Chrystusa Pana i przez Niego wzywana i zobowiązana do dialogu z Bogiem poprzez życie sakramentalne, ofiarę życia i modlitwę.

Jest to *zadanie kapłańskie*, które rodzina może i powinna spełniać w wewnętrznej komunii z całym Kościołem poprzez codzienną rzeczywistość życia małżeńskiego i rodzinnego: w ten sposób rodzina chrześcijańska jest wezwana *do uświęcania siebie i do uświęcania wspólnoty kościelnej i świata*.

Małżeństwo — sakramentem wzajemnego uświęcenia i aktem kultu

56. Właściwym źródłem i pierwotnym środkiem uświęcenia małżeństwa i rodziny chrześcijańskiej jest sakrament małżeństwa, który podejmuje i rozwija łaskę uświęcającą chrztu. Na mocy tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, w którą małżeństwo chrześcijańskie na nowo się włącza, miłość małżeńska doznaje oczyszczenia i uświęcenia: „Tę miłość Pan nasz zechciał szczególnym darem swej łaski i miłości uzdrowić, udoskonalić i wywyższyć”.

Dar Jezusa Chrystusa nie wyczerpuje się w samym sprawowaniu sakramentu małżeństwa, ale towarzyszy małżonkom przez całe ich życie. Przypomina to wyrażnie Sobór Watykański II, gdy mówi, że Jezus Chrystus „pozostaje z nimi nadal po to, aby tak, jak On umiłował Kościół i wydał zań Siebie samego, również małżonkowie przez obopólne oddanie się sobie miłowali się wzajemnie w trwałej wierności ... Dlatego osobny sakrament umacnia i jakby konsekruje małżonków chrześcijańskich do obowiązków i godności ich stanu; wypełniając mocą tego sakramentu swoje zadania małżeńskie i rodzinne, przeniknięci duchem Chrystusa, który przepaja całe ich życie wiarą, nadzieją i miłością, zbliżają się małżonkowie coraz bardziej do osiągnięcia własnej doskonałości i obopólnego uświęcenia, a tym samym do wspólnego uwielbienia Boga”.

Błogosławiony O. Pio

O. Arkadiusz

33 lata temu, 23 września 1968 r, w środku nocy, w kapucyńskim klasztorze w San Giovanni Rotondo na południu Włoch, umierał niezwykle zakonnik znany całemu chrześcijańskiemu światu jako Ojciec Pio.

Był pierwszym w dziejach Kościoła kapłanem stygmatyzowanym. Przez 50 lat nosił na rękach, stopach i boku stygmaty Męki Chrystusa. Głównie dzięki nim przyciągał do siebie ludzi z całego świata.

Trudno wyliczyć jakie charyzmaty posiadał. O tym, że uzdrawia chorych, przekonało się naocznie tysiące osób. Nawracanie grzeszników przy krótkich konfesjonale było jego codzienną czynnością. Czytał w myślach osób nieznanych, rozłączał przedziwny zapach kwiatów w miejscu, gdzie niewidzialnie się pojawiał. Posiadał dar bilokacji: jednocześnie przebywania w dwu miejscach. Potrafił każdemu wyliczyć ile razy opuścił Mszę św., jakich grzechów nie wyznał w konfesjonale, odczytywał nie rozpieczętowane listy.

Zył przede wszystkim wielką miłością do Chrystusa Ukrzyżowanego. Całe jego życie było drogą krzyżową przeżywaną z miłością. Bywał zmęczony i czasem chory, ale zawsze kipiała w nim moc Boża i gotowość usłużenia każdemu z bliźnich.

Heroiczną świętość życia Ojca Pio potwierdził Bóg licznymi cudami i dlatego 2 maja 1999 r. został uroczystie beatyfikowany przez Papieża Jana Pawła II, stając się oficjalnie naszym orędownikiem u Boga.

O wyjątkowej misji Ojca Pio powiedział Papież Benedykt XV: „Ojciec Pio należy do tych ludzi, których Bóg od czasu do czasu posyła na świat, by nawracać dusze.

SZKOLNE KOŁO „CARITAS” w Wietrznie, dzięki za przyjęcie w domach i ofiary na pomoc poszkodowanym przez powódź w kwocie 843.85 zł. Domy nawiedziły: Dominika Bogacz, Barbara Lipka, Alicja Szczurek, Karolina Dziadowicz, Magdalena Szajna, Sabina Marosz, Aleksandra Szczurek, Katarzyna Szajna, Katarzyna Karpacińska, Aneta Bek. Inicjatorką tej akcji była p. Kazimiera Pęcak, za zezwoleniem Proboszcza. Jaka jest odpowiedź Pana Jezusa? „: *Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie ... Mt.25,35*

A św. Paweł na temat pomocy bliźnim tak pisze: „*Tak bowiem jest: kto skąpo sieje, ten skąpo i zbiera, kto zaś hojnie sieje, ten hojnie też zbierać będzie. Każdy niech przeto postąpi tak, jak mu nakazuje jego własne serce, nie żalując i nie czując się przymuszonym, albowiem radosnego dawcę miłuje Bóg. A Bóg może złać na was całą obfitość łaski, tak byście mając wszystkiego i zawsze pod dostatkiem, bogaci byli we wszystkie dobre uczynki.*

Jeśli nawet niewierzący nie pozostają obojętni na ludzką niedolę, kimże bylibyśmy my, gdyby nas ich los nie obchodził. Można by śmiało powiedzieć słowami Boga, że ci ludzie mają zamiast serca kamień. Dziękuję Wam serdecznie wszystkim i zbierającym i składającym. A ci którzy Was odepchnęli, będą kiedyś wyciągać rękę, o! będą...

CARITAS POLSKA dziękuje parafii św. Michała Archaniola w Wietrznie za darowiznę na cele charytatywno-opiekuńcze z przeznaczeniem na: *POMOC POSZKODOWANYM PRZEZ TRZĘSIENIE ZIEMI W INDIACH* w kwocie 614,00 zł. otrzymaną w dniu 15.02.2001 r. Niech Bóg bogaty w Miłosierdzie wynagrodzi hojność serca. Szczęść Boże! Ks. Wojciech Łaszewski Dyr.. Caritas Polska.

Dzisiaj tj. 12.08.2001 r NIEDZIELA 19 zw. □ W sierpniu codziennie Msza św. o godz. 20.30 a po niej Apel Jasnogórski i Różaniec o trzeźwość Narodu. Dzisiaj

ska składka przeznaczona jest na KUL i Semin. Duchowne po połowie. Na prośbę ludzi, będzie też okazja wrzucić do skarbonki przed kościołem na pomoc powodzianom □ Dzisiaj apel o godz. 21.00 □ We środę, 15.08 Uroczystość Wniebowzięcia NMP. Msze święte jak w niedzielę. Po Mszach świętych poświęcenie ziół i kwiatów. □ We czwartek 16.08 Dzień modlitwy w intencji Ojca Świętego Jana Pawła II i dzień imienin Ks. Biskupa Stefana Moskwy □ W piątek i sobotę Mszy św. nie będzie. Apel bez kapłana. □ W najbliższą niedzielę zastępuje mnie Ks. Prałat Tadeusz Szećela z Krosna.

.W tym tygodniu za łaskę chrztu świętego

dziękują : 14.08 Małgorzata Szwał, Krzysztof Szydło; 15.08 Szymon Piotrowski; 16.08 Stanisław Mercik, Anna Szczurek; 17.08 Zygmunt Nowak, Helena Słowińska; 18.09 Rafał Szwał; 19.08 Marian Bek.

Za łaskę sakramentu małżeństwa dziękują w rocznicę jego ślubu: 14.08 Joanna i Piotr Reczkowski

W rocznicę śmierci polecamy miłosierdziu

Bożemu zmarłych: 13.08 + Halina Kolanko; 15.08 + Bronisław Smaga; 17.08 + Jan Szczurek; 19.08 + Ks. Piotr Grański, + Ks. Gabriel Marszałek, + Jadwiga Krowicka, + Stefania Niemczyk

Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie!

Msze św.

1. pon. 13.08+ Halina Kolanko.
2. wt. 14.08 + Maria Helnarska
3. śr 15. 08.+ Bronisław Smaga
4. czw. 16. 08 + Maria i Tadeusz Guzik
5. piąt. 17. 08 +
6. sob. 18. 08 + .
- 7.n. 19.08 +

W kościele sprzątały: Ewa Przysasz, Małgorzata Pachana, Agnieszka Piotrowska i Sabina Marosz. *Bóg zapłać!*

Brawo Ministranci za służbę w lipcu. Bez karnych punktów - 1 Piotr Jarczy, 2. Mateusz Bek, 3. Paweł Zborowski, 4. Mirosław Mermon. Wszystkim dziękuję, a także ich rodzicom. *ks. J. Fejdasz - proboszcz.*

Zapowiedzi przedślubne:

Paweł Tomasz Korab s. Edwarda i Łucji Guzik ur. 5.06.1978 r w Krośnie st. wolnego zam. w Wietrznie

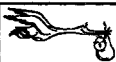
Magdalena Łukaszewska c. Jana i Marii Kozickiej ur. 17.05.1979 r w Brzozowie st. wolnego, zam. w Kobylanach, par. Kobylany.

Zap. I 12.08.2001

Piotr Pietruszka s. Lesława i Kazimierzy Piotrowskiej ur. 14.02.1976 r. w Krośnie st. wolnego, zam. Wietrzn 55

Jadwiga Kucharska c. Tadeusza i Barbary Pelczarskiej ur. w Krośnie, st. wolnego, zam. Wietrzn 161

Zap. I - 12.08.2001 r

Kto przyjmie jedno z tych małych, Mnie przyjmuje.

Małżonkom

Ewie i Arturowi Wszolek

gratulacje, z okazji narodzin dziecka i szczerze życzenia wielu łask Bożych dla Rodziny.

Ks. Proboszcz z całą Rodziną Parafialną

SŁOWA PANA JEZUSA

Każdego więc/ kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztropnym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz/ wezbrały potoki/ zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął/ bo na skale był utwierdzony.

List apostolski
Novo Millennio Ineunte
Ojca Świętego Jana Pawła II

do biskupów, duchowieństwa i wiernych na zakończenie Wielkiego Jubileuszu Roku 2000

Do Biskupów, do Kapłanów i Diakonów, do Zakonników i Zakonnic oraz wszystkich Wiernych. c.d.

Wiadomo, jak wielki wysiłek podjęło Magisterium kościelne, zwłaszcza w XX wieku, aby odczytywać rzeczywistość społeczną w świetle Ewangelii i przez swoje coraz bardziej konkretne i organiczne wypowiedzi przyczyniać się do rozwiązania kwestii socjalnej, która zyskała już rozmiary planetarne.

Ten aspekt etyczno-społeczny jawi się jako nieodzowny wymiar chrześcijańskiego świadectwa: należy odrzucać pokusę duchowości skupionej na wewnętrznych, indywidualnych przeżyciach, którą trudno byłoby pogodzić z wymogami miłosierdzia, a ponadto z logiką Wcielenia i ostatecznie nawet z chrześcijańską eschatologią. Choć uświadamia nam ona względność historii, nie zwalnia nas bynajmniej z obowiązku budowania jej. Szczególnie aktualne pozostaje w tym kontekście nauczanie Soboru Watykańskiego II: «nauka chrześcijańska nie odwraca człowieka od budowania świata i nie zachęca go do zaniedbywania dobra bliźnich, lecz raczej silniej wiąże go z obowiązkiem wypełniania tych rzeczy»³⁶.

Konkretny znak

53. Aby wyrazić przez jakiś konkretny znak, że taki jest właśnie sens miłosierdzia i działalności na rzecz postępu człowieka, zakorzeniony w najgłębszych nakazach Ewangelii, pragnęłam, aby Rok Jubileuszowy pozostawił oprócz licznych owoców miłosierdzia, jakie już wydał - mam na myśli zwłaszcza pomoc ofiarowaną uboższymi braciom, aby mogli przybyć na Jubileusz - także jakieś *działo*, które stanowiłoby w pewien sposób owoc i *pieczęć jubileuszowego miłosierdzia*. Wielu pielgrzymów bowiem na różne sposoby złożyło datki pieniężne, a obok nich także wiele osób prowadzących działalność gospodarczą ofiarowało hojną pomoc, dzięki której można było zapewnić godziwy przebieg wydarzeń jubileuszowych. Gdy pokryte zostaną wydatki, jakie trzeba było ponieść w ciągu roku, pieniądze, które uda się zaoszczędzić, będą przeznaczone na cele charytatywne. Jest bowiem ważne, aby tak doniosłe wydarzenie religijne było jak najdalsze od jakichkolwiek pozorów spekulacji ekonomicznej. Te pozostałe środki posłużą, by także w dzisiejszych okolicznościach powtórzyło się doświadczenie, jakie miało miejsce wielokrotnie w ciągu dziejów, od czasu, gdy w pierwotnym Kościele wspólnota jerozolimską dała niechrześcijanom wzruszający przykład spontanicznej wymiany darów, posuniętej aż do wspólnoty dóbr, aby przyjąć z pomocą najuboższym (por. Dz 2,44-45).

Dzieło, które zostanie zrealizowane, będzie tylko małym strumieniem zasilającym wielką rzekę chrześcijańskiego miłosierdzia. Małym, ale istotnym: Jubileusz sprawił, że cały świat patrzył na Rzym, na Kościół, «który przewodzi w miłości»³⁷, i składał swoje ofiary Piotrowi. Miłosierdzie okazane w centrum katolicyzmu winno teraz w pewien sposób skierować się na powrót do świata poprzez ten znak, który ma pozostać owocem i żywą pamiątką komunii, jakiej doświadczyliśmy w czasie Jubileuszu.

Dialog i misja

54. Nowe stulecie i nowe tysiąclecie rozpoczynają się w świetle Chrystusa. Nie wszyscy jednak widzą to światło. Naszym zadaniem, porywającym i trudnym, jest być Jego «odblaskiem». Na tym polega *mysterium lunae*, które Ojcowie Kościoła chętnie czynili przedmiotem swej kontemplacji, wskazując w nim symbol zależności od Chrystusa-słońca, którego światło Kościół odzwierciedla³⁸. Wyrażali w ten sposób to samo, co mówił Chrystus, gdy przedstawiał samego siebie jako «światłość świata» (por. J 8,12), a zarazem wymagał od uczniów, aby byli «światłem świata» (Mt 5,14). To zadanie napawa nas bojaźnią, gdyż mamy świadomość słabości, która sprawia, że często nasze życie traci blask i pełne jest cieni. Możemy je jednak spełnić, jeśli staniemy w świetle Chrystusa i będziemy umieli otworzyć się na łaskę, która czyni nas nowymi ludźmi. c.d.n.